

byggede paa de samme Principer som Afsnit II i Lov Nr. 124 af 4. April 1928 om Tilskud og Laan af Arbejdsløshedsfonden til Kommuner og anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Ifølge Forslaget skulde anerkendte Arbejdsløshedskasser, som inden 1. Maj 1931 oprettede Krisefond, have Adgang til Tilskud og Laan af Arbejdsløshedsfonden, saaledes at Kasser, hvor Aarslønnen i Faget var indtil 2500 Kr., kunde faa 20 Kr. i Tilskud og 10 Kr. i Laan pr. Medlem, Kasser med en Aarsløn af mellem 2500 Kr. og 3000 Kr. kunde faa 15 Kr. i Tilskud og 10 Kr. i Laan pr. Medlem, og Kasser, hvor Aarslønnen i Faget var over 3000 Kr., kunde faa 10 Kr. i Tilskud og 5 Kr. i Laan pr. Medlem. Endvidere gav Forslaget Kommunerne Adgang til at yde Familieforsørgere, som fik Hjælp af en Arbejdsløshedskasses Krisefond, en Tillægshjælp af 1 Kr. pr. Dag, dog at den samlede Understøttelse ikke kunde overstige Kassens vedtægtsmæssige Hjælp. Halvdelen af Udgiften hertil skulde refunderes af Staten. Endelig bestemtes det, at den, der oppebar Hjælp i Henhold til denne Lov, ikke samtidig kunde faa Hjelpekassehjælp, dog med Adgang til at gøre Undtagelse herfra for Familieforsørgere under ganske særlig vanskelige Forhold for den paagældende eller for den, for hvem han havde Forsørgerpligt.

Landstinget vedtog under 4. Marts 1931 dette Forslag, men da derefter først Folketinget og senere Landstinget fastholdt sin Affattelse af Lovforslaget, blev dette under 6. Marts 1931 henvist til Fællesudvalg, der afgav Betænkning den 26. Marts 1931 (Rigsdagstidende 1930—31, Tillæg B., Sp. 2823 flg.).

Heller ikke i Fællesudvalget opnaaedes der Enighed. Socialdemokrater og Radikale stillede — under Forudsætning af, at der kunde opnaas Enighed om Gennemførelse af det i Folketinget den 28. Okt. 1930 forelagte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. og om det i Folketinget 2 Gange vedtagne Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse eller om lignende Foranstaltninger — et Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, hvorved man forlods gennemførte de Bestemmelser om en Krisekasseordning og den dermed sammenhængende Forhøjelse af Stats- og Kommunetilskudet til Arbejdsløshedskasserne, der indeholdtes i det ovennævnte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring

m. m. Forslaget svarede i det Hele til det af Socialministeren den 5. Marts 1930 i Folketinget fremsatte Forslag; dog havde man for at imødekomme Venstre og Konservative foreslaaet visse Ændringer; saaledes foresloges Tilskudet til Etablering af Krisekasser nedsat fra 30 til 25 Kr. pr. Medlem og de offentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne nedsat for Fag med en Aarsløn af over 3300 Kr. Endvidere foresloges en Begrænsning af Krisefondens Understøttelse til 100 Dage indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder. Til Gengæld foresloges Betingelserne for Aabning af Krisefondens Virksomhed yderligere lettet.

Fra et enkelt Medlem af Det konservative Folkeparti stilledes der et foreløbigt Forslag, som tilsigtede at gøre det af Landstinget vedtagne Forslag til Lov om Krisekasser bedre for Arbejdsløshedskasserne. Der foresloges saaledes et rigeligere Tilskud til Etablering af Krisekasser, et forøget Statstilskud til de lavestlønnede Arbejdere Krisekasser og et Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden paa 10 Procent til Krisekasser i Fag med en Aarsfortjeneste af under 2500 Kr. Endelig indeholdt det en Bestemmelse om, at Kommunerne kunde betale Arbejdsløshedskontingent for kriserante Arbejdere, saafremt de blev kontingentfri til Fagforeningen i det tilsvarende Tidsrum.

Da der imidlertid ikke kunde opnaas Enighed om de to forannævnte Forslag, blev de ikke fastholdt, og ved den endelige Afstemning i de to Ting om Lovforslaget vedtoges dette i forskellig Skikkelse og var dermed bortfaldet.

Forholdet er da i Øjeblikket det, at de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, for Størstepartens Vedkommende nu staar uden Adgang til at faa en særlig Understøttelse, idet kun 6 Kasser har magtet at paatage sig de økonomiske Ofre, som Medlemmerne maa bringe for at faa oprettet Krisefonds og igennem disse faa Adgang til Understøttelse under ekstraordinær stor Arbejdsløshed.

Da Arbejdsløsheden i de sidste Aar har været — og stadig er — af ekstraordinær Karakter og desuden kan antages til en vis Grad at have ramt de samme Kredse af Arbejdere, maa Ministeriet finde det paakrævet, at der skaffes en midlertidig Hjælp til de arbejdsløse, baade til dem, der som Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser staar uden Under-